

Marin Georgiev

Szabad versek tilalmi időkre

XXX

*Olyan világban élek,
mikor mindenki némiképp vétkes,
és senki sem vétlen teljesen.
Mindazok, kik hivatásom úzik,
úgy hiszik, hogy övök a bölcsek köve.
Földbe fognak temetni, amely egyszer végleg eltűnik.
Nem, nem vétettem sárból, a kozmosz porából lettem,
amely változásra ítéltetett...
Még csak porszem sem vagyok!
De a lelkem még most is változatlan!
Akitől kaptam,
Ő veszi majd vissza?
2016. 11. 22. 13.33*

XXX

Margarit Zsekovnak

*Ő nem beszél.
Még csak nem is suttog...
Mégis halljuk a hangját!*

Versírás

Tanja Nikolovának

*Végül engedelmeskedtek nekem a szavak.
A monitoron egymás után sorjázta.
Istenem! Mit is nyomtam meg hirtelen?
Amitől sorba rendeződtek,
attól tűntek el megint.
Szófia, 2016. 10. 12. 4.32*

70+

*Ma
léptem be abba az évtizedbe,
amelyből
többnyire
nem szoktak távozni
élve...*

2016. 04. 09.

Megszabadulok

*A félelmeimtől
A szégyentől
A tudatlanságtól
És végül a testemtől.*

2016. 03. 17.

Öregség

*Eltűnt a szenvedély.
Az aszott mazsola
ráncaiban rejlik a bogyót feszítő nedv emléke.
Egyre könnyebbé válsz, mégis lassabban lépdelsz
Már sehova se sietsz
Meg nincs is miért
Ha nem érek el semmit
a kor úgyis elér.*

2016. 02. 05.

Vándor

*Ne csodálkozz azon, hogy megöregedtem:
hosszú útról tértem haza;
de a leghosszabb még hátravan...*

2007. 02. 06.

XXX

*A koldusoknál sem vagyunk különbek:
adományért nyújtjuk tenyerünk –
cseppnyi öröklétért;
Naiv gyerekként dicséretet várunk
minden leírt sorunkért,
a legkisebb méltatás
azzal ámit minket,
hogy halálunk után is élve maradunk.*
Szófia, 2012. 11. 05.

XXX

*Nyugtalan gondként lüktetsz fejemben...
Bár sohasem láttalak,
még sem tudok már elválni tőled.*
Szófia, 2007. 09. 04.

XXX

*Felébredtem
a gondolat jeges teteme mellett –
elutasítással öltem meg őt...*
2010. 05. 15. 03

XXX

*Úgy vonz a hangod
Mint a meredély
És én vagyok a gördülő kő*
2010. 11. 04.

Árnyék

*Én vagyok az ő testőre
Ha majd jóllakik velem a föld
Éhen fog veszni*
Szófia, 2010. 05. 14–15.

Csüggedés

*Semmit sem akarok
csak alámerülni,
eltűnni magamban
eltűnni a világból
magamba bújni
kisebbé lenni magamnál
sem ezeket sem azokat
sem titeket sem minket
sem magamat*

2010. június 2.

Lélek

1.

*Belülről szemlélek
A Sorsot gondolattal állítom meg
Megállapodunk
És elindulunk
Egyformán hátráltunk meg*

2.

*Belülről szemlélek
kifelé hallgatózom
a jövőt kémlelem
ma 65 éves
miként tegnap – érett férfiú
miként tegnapelőtt – fiatal ember
és még azelőtt –
éretlen gyermek;*

*a tegnap olyan, mint a ma
a ma olyan, mint a tegnap
egy és ugyanaz vagyok*

3.

*Csak a testem nem ugyanaz
csak ő nem bírja
alig tartja vissza –
szakadnak a testi kötelekek
belülről szemlélek
kifelé hallgatózom
a testemből kilóg a lelkem*

4.

*Tudom, kevés maradt hátra
egyre kevesebb
minden egyes nappal
minden pillanattal
mind éberebb a szemem
mind kevésbé látok*

5.

*Szállok
a kárhozat felé szállok-e
Vagy a mennyországba
Nem tudom
Szállok
Súlyosan
saját súlyom miatt*

6.

*Egyre fékezhetetlenül
egyre kíváncsibban
leskelődik lelkem*

*A testet már nem szenvedheti
ki akar
szállni belőle*

Gyümölcsoltó Boldogasszony napján 2011. 03. 25.

Biztos hír

*Nem a mi,
a mikor ismeretlen.*

2011. 02. 04.

Isten

*Bújócskát játszunk vajon
Amikor magányosan elcsüggedek
És te nem vagy sehol
Hívatlanul is megjelenesz
Érzem erős karod
De ha köszönő kézzel nyúlok feléd
Az úrt tapogatom*

*Itt vagy velem
és nem vagy sehol
Akkor jelensz meg, mikor kedved tartja
és akkor távozol, mikor akarsz
Örökké láthatatlanul
Azért, hogy egyre reméljek*

Gyümölcsoltó Boldogasszony napján 2011. 03. 25.

Doncsev Toso fordításai